

[Justitsministeren]

understrege, at politiet altså er parat til i givet fald at aktionere.

Politiets ledelse gav i overensstemmelse med tidligere praksis instruks om, at politiet skulle søge at få busserne ud, først og fremmest ved at forklare de blokerende situationen, og at politiet skulle gribe ind over for mulige forstyrrelser af busser og chauffører på ruterne. Politiet har handlet i overensstemmelse med de givne instrukser.

Så spørges der om episoden på Rådhuspladsen den 14. april i år, og derom kan jeg oplyse, at HT gav ordre til fjernelse af en holdende bus. Passagererne blev af HT bedt om at forlade bussen, idet den chauffør, der skulle føre bussen, ikke kunne køre med passagerer, fordi han ikke havde kørekort til det. Da nogle passagerer ikke efterkom anmodningen fra HT, blev politiet af HT anmodet om at fjerne de tilbageværende passagerer, og det skete, og samtidig sørgede politiet for, at trafikken på pladsen kom til at glide.

Jeg mener ikke, det er rigtigt at sige, at politiet har udvist nogen form for passivitet. Det har været en vanskelig opgave at løse, men jeg mener, at politiet må siges at have løst den på en tilfredsstillende måde. Jeg gentager, hvad jeg sagde før i besvarelsen af hr. Hagen Hagensens spørgsmål: når den offentlige myndighed HT anmodede om det, greb politiet ind. Jeg mener om den måde, opgaven blev løst på, og den måde, politiet optrådte på også i de øvrige situationer, at politiet har handlet rigtigt.

Må jeg om de studerendes såkaldte spibilligt-aktioner henvise til den besvarelse, jeg gav her i folketinget den 21. marts i år på hr. Hagen Hagensens spørgsmål. Jeg kan føje til, at ministeriet har orienteret politikredsene om disse forhandlinger.

I anledning af hr. Brusvangs mundtlige begrundelse for sit spørgsmål her må jeg have lov at sige, at jeg ikke har noget kendskab til, at politiet skulle have givet tilladelse til, at demonstrationen kunne blive stående til kl. 11. Det er for mig en absolut ny oplysning, som jeg ikke kan kommentere. Jeg har forstået, at man fra folketingets side anmodede om politiets indsats, og at politiet fulgte denne anmodning.

Hagen Hagensen (KF):

Da dette spørgsmål hænger sammen med det, jeg har stillet og fået svar på af ministeren, og ministerens svar også i nogen grad går ind på berøringsflader, som jeg havde med, vil jeg gerne have lov til at stille ministeren spørgsmål om enkelte forhold i forbindelse med, hvad der passerede på Rådhuspladsen.

Ministeren siger, at HT gav ordre til fjernelse af en bus. Det behøver de slet ikke gøre; når den er i vejen for trafikken, skal ordensmagten sørge for at få den væk.

HT ønskede passagererne fjernet eller forlangte dem fjernet. Ja, det blev de altså også, ikke ved passivitet, for at citere ministeren, men ved ret kraftig indsats fra ordensmagtens side. Det var det, jeg kaldte for »for smed at rette bager«.

Men hvad er det egentlig for noget med HT, som ministeren kalder for en offentlig myndighed – det ved jeg nu ikke hvornår den er blevet; det er et trafikelskab dannet af kommuner og under hovedstadsrådet, så det er vel nærmest at ligne med et koncessioneret selskab, hvis det skal være noget – men fordi ledelsen af dette selskab taber hovedet og vil have folk, der har betalt for at sidde i en bus, fjernet, behøver ordensmagten da ikke at tabe hovedet.

Jeg hører til blandt dem, der forsvarer ordensmagten dag ud og dag ind for den vanskelige opgave, den har, men det må også forlanges, at der ved noget som dette er virkelig en leder til stede, og han må have en ret høj charge, for han skal virkelig tænke i den forbindelse. Jeg siger ikke, den, der har en lavere charge, ikke kan det, men han har måske så meget at skulle varetage i øvrigt for at holde sine folk på de rette poster osv. Der må være én, der virkelig kan sige: det her tager jeg ansvar for, det må gøres på den og den måde, og han må have tilstrækkelig høj charge. Om muligt skal man spørge ministeren – jeg går ud fra, at hun vil være til at få fat i hele tiden – for det her var jo alvor.

Jeg står her med Politiken for søndag den 15. april foran mig. Der er et billede af uniformerede blokadevagter, eller hvad jeg skal kalde dem, på Rådhuspladsen foran en holdende bus. Det billede kan simpelt hen ikke nå at være taget, hvis ordensmagten opfylder sin opgave at bryde den fysiske blokade, der skulle være brudt omgående og på stedet. Vi